

ting een stuk zou worden opgemaakt betreffende het aandeel der onderscheiden leden van zijn geslacht, hetgeen echter niet geschied is, zoodat hij alles geheel alleen bekostigd heeft. De passage „Het dacht mij beter te zijn, dat ik dit geheel te mijnen laste zou nemen zonder eenige andere verplichting dan die van mijn eigen wil en die is hierin gevolgd”, spreekt voor zich zelve.

Hij gaf tot op 25 April 1662 de enorme som van 28000 guldens aan salarissen uit, behalve wat de Libraria of bibliotheek had gekost. Na zijn dood, was hij van meening, kon de voortzetting geen nut meer hebben en daarom moest de Jeschiba nog slechts één jaar in stand worden gehouden, „opdat zij Kadis zeggen voor mijn ziel en mij aanbevelen bij God”. Hij schijnt het „nut” van zijn instelling, voornamelijk aan zijn voortdurende aanwezigheid en toezicht toegeschreven te hebben, als hij veronderstelt, dat met zijn heengaan dat nut verdwijnt. Zijn zonen en de uitvoerders van zijn testament moesten hiervoor zorg dragen en alsdan aan ieder der Talmidim, die er dan nog toe behoorde, 50 guldens geven en 30 guldens voor de herdenking van zijn ziel in de gebeden „om daarvoor een rouwpak te laten maken” en aan de Ros Yesiba Haham Josiau Pardo 300 guldens voor het rouwpak en voor de gebeden 10 gulden. Nadat het rouwjaar afgelopen zou zijn, kon de Jeschiba ontbonden worden, zoo het den uitvoerders van het testament goeddunken zoude. Mocht iemand zich bij zijn leven aan de Academie onttrokken hebben, dan zou hij niet in de termen van deze gratificatiën vallen.

Abraham en Sara de Pinto gaven het in het Portugeesch gestelde testament den 25sten April 1662 aan notaris Vitus Mustelius over en van dienzelfden dag is het door hem geteekende olographische testament, dat nagekomen moest worden bij den dood van één hunner. Dit besloten testament is niet in het protocol aanwezig, omdat dit anderen niet aanging. Wij lezen in het protocol van dien notaris¹⁾:

„Op huden den 25 April 1662 compareerden voor mij Vitus Mustelius notaris publicus etc. Sr. Abraham de Pinto ende Juffrouw Dona Sara de Pinto egteman en vrouw wonende binnen deser voorschreven stede aen de zuitzijde van de Wijnhaven, dewelcke bij desen verclaerden en te kennen gaven dat zijlieden

---

1) Protocol Vitus Mistelius. Notarieel archief inv. nr. 515 blz. 360.